

De pædagogiske teorier har gennem tiderne mest talt negativt om børn og dette til trods for Rousseaus tilbedelse af »den barnlige natur«. Målet for al pædagogik har været og er stadig gradvist at udviske barnets individuelle og medfødte karakter til »gavn« for barnet og samfundet.

En seksualkritisk anti-pædagogik tilstræber at udvikle menneskets medfødte potentiale for mangfoldighed. Den indebærer en særlig støtte til afvigeren i enhver og vil ophæve børn og unges opsplittede dagligdag, den vil give børnene og de unge mulighed for at opleve selvværd, sammenhæng i hverdagen, samt meningsfyldte aktiviteter efter eget valg baseret på egne erfaringer – børn er aktivt handlende subjekter, og det skal vi støtte dem i at være.

Det er mit håb, at man indenfor de etablerede uddannelser og institutioner vil åbne op for anti-pædagogik, inklusive en seksualkritisk anti-pædagogik.

Jørgen Rasmussen